

[Madsen-Mygdal.]

kan jeg ikke diskutere med det ærede Medlem om, for jeg aner ikke, hvilke Regeringens Veje er. Jeg har ikke set nogen som helst Vej endnu. Regeringen har ikke fremsat andre Forslag end det om de 100 000 Kr.'s Rentenedsættelse, og hvis det er Regeringens hele Bidrag, maa Regeringen have den Opfattelse — anden Forklaring kan der ikke være —, at det, vi nu kalder Krise, er noget, som ingenting betyder, eller ogsaa noget fuldkommen forbigaaende, saa at man ikke behøver at tage Hensyn dertil.

Jeg vender mig saa til den højtærede Finansminister, der først beskyldte mig for at fremsætte mine nationaløkonomiske Betragtninger i Tide og i Utide. Jeg ved ikke, naar det er i Tide og naar i Utide, men det er altsaa noget, den højtærede Finansminister har en fin Næse for. Det kan godt være, det er de samme Betragtninger, jeg fremfører, og at det ikke altid passer den højtærede Finansminister lige godt, men jeg kan nu alligevel ikke vide, om det er i Utide at gøre opmærksom paa, at Statsfinanserne og de offentlige Kassers Budgetter ikke kan holde, naar vi her staar og kan dokumentere, at hvis det nuværende Prisniveau fortsættes, mister Nationen en Indtægt paa 400—500 Mill. Kr. i et Aar. Skulde det virkelig være i Utide, at vi taler om det, har vi divergerende Opfattelse af, hvad der er Tide, og hvad der er Utide. Jeg synes, det er i høj Grad paa Tide, at Regeringen og Rigsdagen ser den Kendsgerning i Øjnene, at hele Samfundshusholdningen kommer til at miste 400—500 Mill. Kr. næste Aar, at Købeevnen bliver saa meget mindre, og at Skatteevnen bliver reduceret i maaske endnu større Omfang, for saa vidt en stor Del af Skatten tages ind gennem Luksusbeskatningen.

Den højtærede Finansminister beskyldte mig for, hvis jeg ikke hørte fejl, at jeg vilde en Nedskaering af Købeevnen. Nej, det vil jeg aldeles ikke. Der er heller ingen, der spørger, hvad jeg vil, og der er heller ingen, der spørger den højtærede Finansminister. Købeevnen er gaaet ned med det Beløb, jeg har nævnt flere Gange, og jeg ser ikke, at Regeringen har nogen som helst Midler til at sætte den op igen. Jeg kender den Tale fra socialdemokratisk Side — det ærede Medlem Hr. Fisker var jo ogsaa inde paa det nu —, at det gælder om at holde Købeevnen oppe. Ja, det er saa fortræffeligt, vi maa af alle vore Kræfter arbejde paa at sætte Købeevnen op, for den er ringe nok. Men man sætter ikke

Købeevnen op ved at udskrive tunge Skatter og uddele dem gennem Understøttelser, ved at flytte omkring med Pengene. Nej, man sætter den op ved at tjene flere Penge ind til Landet, ved at arbejde mere. Det er det produktive, værdiskabende Arbejde, der giver Købeevne. Men alt det, man taler om med at forøge Budgetterne og forhøje Lønnen for det samme Arbejde, det fremmer ikke Købeevnen, det er bare at flytte omkring med Pengene inde i Landet. Men Købeevnen er gaaet ned, det behøver vi slet ikke at diskutere. Den er gaaet ned med 400—500 Mill. Kr., og den Mand, der tror, at det kan ske, uden at det sætter sig mægtige Spor baade i den offentlige Økonomi, men ogsaa i hele Produktionen og Omsætningen, han er egentlig mere letsindig, end han har Lov til at være.

Saa vilde den højtærede Finansminister belære mig om, at dette Memorandum, som var afgivet af en Delegation indenfor Folkeforbundet, ikke var afgivet med Henblik paa den nuværende Krise, og han tog sin mest værdige Skolemestermine paa, og saa ved vi jo nok, saa faar vi Besked om, hvordan det virkelig forholder sig. Jeg vil dog sige til den højtærede Finansminister, at her tror jeg, han tager fejl. Denne Delegation var nedsat med Henblik paa den nuværende Krise. Ikke paa den danske Krise, som ikke eksisterede den Gang. Den kom først til Landet i de sidste Maaneder af forrige Anr, og saa vidt jeg husker, blev det første Memorandum afgivet i September. Men da havde der længe været Krise i Europa og i hele Verden paa Grund af det mægtige Vareprisfald. Jeg har en Gang i Dag sagt, og ingen har modsagt det, at naar Krisen først er kommet til Landet ved Aarskiftet eller umiddelbart før, saa skyldes det blot den ene Omstændighed, at vi havde den heldige Flæskekonjunktur, alt andet var ogsaa nede her. Men det var ikke for Danmarks Skyld, denne Delegation blev nedsat, det var et Ønske fra mange store Lande, og det var en Betænkning om Guldspørgsmaalet, der i høj Grad stod i Relation til den nuværende Verdenskrise.

Saa talte den højtærede Finansminister om, at jeg havde gjort mig skyldig i en stor Fejltagelse, naar jeg havde talt om to økonomiske Verdener, for der var mange Pristal. Det er rigtigt nok. Vi kender jo alle Statistiske Efterretninger, det er ikke saa opsigtsvækkende, at der staar forskellige Tal, og naar den højtærede Finansminister vil belære os ved at læse op, skulde han hellere tage Detailpristallene i Stedet for